

2. Jednostkom gospodarki nie uspołecznionej zezwolenia wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, niezależnie od okresu ustalonego w zezwoleniu na prowadzenie działalności gastronomicznej.

§ 13. Na prowadzenie sprzedaży każdego z rodzajów napojów alkoholowych, o których mowa w § 4, jest wymagane posiadanie odrębnego zezwolenia.

§ 14. 1. Zezwolenie wygasa w razie:

- 1) likwidacji punktu sprzedaży,
- 2) upływu okresu ważności zezwolenia,
- 3) zmiany rodzaju działalności punktu sprzedaży,
- 4) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gastronomicznej przez jednostkę gospodarki nie uspołecznionej.

2. Posiadacz zezwolenia, które wygasło w wypadkach określonych w ust. 1, jest obowiązany zwrócić je organowi, który wydał to zezwolenie.

§ 15. 1. Zezwolenie ulega cofnięciu w razie powstania okoliczności, które zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy uzasadniałyby odmowę udzielenia zezwolenia, jak również w razie nieprzestrzegania przez posiadacza zezwolenia warunków określonych w zezwoleniu lub zakazów wprowadzonych przez Radę Ministrów.

2. Zezwolenie może być cofnięte w razie ograniczenia przez Radę Ministrów liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych dla danego województwa (miasta stopnia wojewódzkiego) lub przez wojewodę (prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego) w ramach województwa dla danego miasta czy gminy.

3. Przepis § 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 16. W razie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wyznacza się jednomiesięczny termin do zaprzestania sprzedaży napojów alkoholowych przez punkt sprzedaży, licząc od daty uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia.

§ 17. Zezwolenie powinno być wywieszane w punkcie sprzedaży napojów alkoholowych na widocznym miejscu i zabezpieczone przed zniszczeniem.

§ 18. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego prowadzą rejestr wydanych zezwoleń.

2. Wzory zezwoleń i rejestrów ustala Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 19. Dotychczas wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, udzielone w trybie określonym w ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434), zachowują ważność do czasu wydania nowych zezwoleń, nie dłużej jednak niż do dnia 13 listopada 1983 r.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lipca 1964 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 188 i z 1973 r. Nr 6, poz. 44).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: w z. E. Szymański

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i warunków sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w pociągach i samolotach komunikacji międzynarodowej oraz w międzynarodowych portach lotniczych.

Na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na sprzedaż, podawanie i spożywanie w pociągach komunikacji międzynarodowej:

- 1) napojów alkoholowych przy stolikach w wagonach restauracyjnych; napoje zawierające więcej niż 18% alkoholu mogą być podawane tylko do posiłków.
- 2) napojów z zawartością do 4,5% alkoholu podróżnym w wagonach sypialnych i z miejscami do leżenia.

§ 2. Zezwala się na sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych w samolotach komunikacji międzynarodowej oraz w międzynarodowych portach lotniczych w strefie wolnocłowej w sposób i w ilościach przyjętych w międzynarodowym lotnictwie komunikacyjnym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński